

[Axel Kristensen.]

tionsfordelingen rigtig. Kvaliteten bedre, Priserne sikkert ikke højere, naar der var gaaet en vis Tid, maaske snarere lavere, og Befolkningens Udbytte af sin Arbejdsindsats større. Hvis Produktionsordningerne ikke er helt gale, skulde Overgangsvanskeligheden være begrænset.

Forudsætningen for en saadan Indsats er, at Ministeren har Mulighed for Indgreb, altsaa har Bemyndigelser. Det gælder saa bare om, hvordan han bruger dem, og jeg maa tilstaa, at i den korte Tid, Ministeren har virket, er min Tro ikke blevet øget paa, at hans Indstilling vil bevirke, at han vil handle saaledes, som jeg her har skitseret at der bør handles, tværtimod, Ministerens Svar paa Forespørgselen om Vognmandspriserne viser det modsatte. Det, at Ministeren virkelig til den Grad tror paa Indgrebenes lykkelige Virkning og paa den matematiske Retfærdighed — der ofte er stor Uretfærdighed —, saa at han virkelig lader Ministeriets travlt optagne Personale spille Tiden paa noget saa urimeligt som en Chokoladerationering og en Appelsinrationering, giver bange Anelser.

Det maa fastslaaes, at den Udvikling, der har fundet Sted ved Binding af de ledige Penge, nu muliggør andre Foranstaltninger end tidligere; de større Varelagre gør det samme, og Visheden om, at naturlige Forhold ikke hurtigt kommer udefra, som vi i nogen Grad troede tidligere, maa ogsaa bevirke, at vi søger nye Veje, der fremskaffer naturligere Forhold. Vi maa stærkt opfordre Ministeriet til at gøre den paabegyndte Pengesanering færdig. Maa jeg i Parentes gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at en forøget Eksport ikke forøger Trykket paa Hjemmepriserne. Eksport er jo blot et Varebytte. Det, der forøger Trykket, er, at den mindre Høst paa Grund af de ledige Penge ikke giver sig Udtryk i et mindre Forbrug af mindre vigtige Varer og Tjenesteydelser, der igen skulde give Arbejdskraft fri til en Eksportproduktion til Erstatning for den mindre Høst.

Ministeren har foretrukket ikke at omtale de af Erhvervene stillede Forslag, men kun de af ham selv stillede. Det er vel ogsaa, hvis vi skal have Resultater af Udvalgsarbejdet — hvad vi meget gerne skulde have —, nyttigere at drøfte dem i Udvalget. Men jeg maa straks sige, at saaledes som Lovforslaget er, finder vi det ikke tilfredsstillende; det vil være rimeligt at tage større Hensyn til Erhvervenes Ønsker.

En Lovgivning som den foreliggende giver Mulighed for mange Uretfærdigheder,

ja den kan overhovedet ikke undgaa at være uretfærdig, fordi man skal træffe Afgørelser i en Række Enkelttilfælde, som man ikke kan have tilstrækkelig Viden om, og derfor maa man prøve at give Erhvervenes Folk en noget større Beskyttelse mod Vilkaarlighed end den, der nu er.

Vi ønsker en dybtgaaende Behandling af dette Lovforslag. Det er der ikke levnet os Tid til ved den sene Fremsættelse, og jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, at han straks fremsætter Forslag om Forlængelse af Loven uændret til 1. Maj.

Weikop: Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister har helt Ret i sin Betragtning om, at det maa siges, at det fra alle Sider er et fælles Maal, at Prisrestriktionerne ophæves saa hurtigt som overhovedet muligt, og der er vist heller ingen Uenighed med Hensyn til den højtærede Handelsministers Udtalelse om, at den almindelige Fordømmelse og Forkastelse af Prisrestriktionerne har sin fulde Berettigelse.

Nu skulde man tro, at denne Erkendelse fra den højtærede Handelsministers Side havde ført til en virkelig Ransagning af Prisloven, saadan at de Anstødsstene, der findes i Loven, blev fjernet. Ministeren har øjensynlig ikke ønsket at lade Flaget gaa til Tops for nogen Restriktionsophævelse i Forbindelse med Prisloven, til Trods for at Ministeren jo ikke er ubekendt med Erhvervenes Synspunkter med Hensyn til Prisloven.

Det foreliggende Forslag til Forlængelse af Loven tyder ikke paa nogen som helst Vilje — for Evnen mangler den højtærede Minister jo ikke — til at gøre Loven tidsvarende, mere forstaaelig og samtidig klarlægge Priskontrolraadets Beføjelser.

Det er ganske karakteristisk at se, at Motiveringen for en af Ministeren foreslaaet Ændring af Prislovens § 8 netop er Ønsket om at fastslaa Priskontrolraadets Hjemmel og Afgrænsning af Beføjelsen. Gid den højtærede Minister havde overført tilsvarende Synspunkter paa de øvrige Bestemmelser i Prisloven!

I sin Forelæggelsestale var det Ministeren magtpaaliggende gennem Tal at dokumentere Prislovens og dermed Priskontrolraadets store Indflydelse paa Prisniveauet, og Ministeren foretog en Sammenligning med Prisudviklingen efter den forrige Krig for derigennem at vise, at Prisloven ikke kan undværes. Jeg tror saamænd ikke, det havde været nødvendigt for den højtærede Minister at optræde som Tal-Atlet for at bevise, at Prisloven er nødvendig. Herom er vistnok